

কৃপাবৰ বৰুৱাৰ উইল

এইখনেই মোৰ শেষ উইল (will) আৰু ইচ্ছাপত্ৰ (টেষ্টামেণ্ট)।

ইয়াৰ দ্বাৰাই মই আগেয়ে কৰা এটাইবোৰ উইল বদল কৰিলোঁ।

মই মোৰ বৰমৈনী শ্ৰীমতী সুকৃতি দেৱীক আৰু সৰ্বমৈনী শ্ৰীমতী দুষ্কৃতি দেৱীক মোৰ এক-জিকিউটিফিকেশ্বন ইচ্ছাপত্ৰানুযায়ী কাৰ্য নিৰ্বাহিকা পাতিলোঁ। আৰু মই সতিনীয়েকক এই আদেশ দি যাওঁ যে মই মৰি যোৱাৰ পিছত মোৰ যি যথার্থ ধাৰ-ঋণ থাকিব সেইবোৰ দুইজনীয়ে মিলিজুলি যিমান সোনকালে পাৰে মাৰিব। তাৰ নিমিত্তে ত্ৰেণ্ডলোকৰ হাতত ধন-বিত নাথাকিলে, পৰিত্ৰতা ত্ৰেণ্ডলোকে লাগে যদি লোকৰ ঘৰত গোলামি কৰিও ধন চাৰি সেই কাৰ্য সম্পাদন কৰিব।

এই উইলৰ দ্বাৰাই মই তলত লেখা মোৰ স্থাবৰ, চাহাবৰ সম্পত্তি কেইপদ মোৰ দেশী ভাই অসমীয়া মন্থক give devise and bequeath কৰিলোঁ, অৰ্থাৎ দান কৰিলোঁ।

(১) পৰশুৰাম কুণ্ডৰ পৰা ধুবুৰীলৈকে মাছ, মগৰ, পছ, হুই, বালি, চাপৰি, কঁছৰা খাগৰিৰে আৰু পানীৰ যুৱলিত হুই নানা গঢ়ীয়া, নানা বৰণীয়া শিলগুটিবোৰেৰে সৈতে ত্ৰেণ্ডপুত্ৰ নৈখন।

(২) ভুবনেশ্বৰী মন্দিৰেৰে সৈতে কামাখ্যা পৰ্বতটো। উন্নন্দ, হাজো আৰু অশ্বক্লান্তৰ পৰ্বত কেইটা। গুৱালপাৰাৰ পৰ্বতৰে পৰা আৰম্ভ কৰি গুল্ম, লতা, ফল, ফুল গছেৰে সৈতে শিঙৰি-পৰ্বত, শিলঘাটৰ বিশ্বনাথৰ আৰু তেজপুৰৰ পৰ্বতবিলাক।

(৩) গোটেই অসম-উপত্যকাৰ বগা, ক'লা, হালধীয়া, বহু, সেউজীয়া, মুগা আৰু পখৰাচিতৰা চৰাইবিলাক, যি বন গাব পাৰে, কঙ্কলাব পাৰে, চেটেয়াব পাৰে আৰু নৰাৰে।

(৪) অসমৰ পথাৰত উৰি ফুৰা নানা বৰণীয়া পখিলাবিলাক, হাবিৰ নানা ঠগীয়া ফলবিলাক, বতাহত বিব্ বিব্কে লৰা জৰি আৰু আঁহত গছৰ কুঁহিপাত-বিলাক।

(৫) পথাৰত থোক মেলা, মেলিব খোজা, মেলি পৈণত হোৱা, পকা থোকেৰে থিয় হৈ থকা আৰু বতাহত টো খেলোৱা ধানবোৰ। সবীয়হৰ ফুলবোৰ আৰু চিৰাচিৰে গুটি লগা মাহ-গছবোৰ। লাই, লফা, টেক্ৰা, বাবৰি পালেঙৰে শাকবোৰ। আম, কঁঠাল, জামু, নেমু, সুমথিৰা, বেবাব আৰু তামোল-পাণেৰে গৃহস্থৰ বাৰীবোৰ।

(৬) সোৱণশিৰী, দিখৌ, দিহিং, দিমৌ আদি নৈবোৰ। সৰু সৰু জানবোৰ, বাৰণাবোৰ আৰু পানীৰ সোঁত লাগি থকবকৈ কঁপা নল খাগৰিবোৰ।

(৭) শিলৰ ওপৰেদি বৈ হুই হুই কৰে পৰা সন্ধ্যা ললিতা কান্তা নামে পানী তিনধাৰাৰে আৰু জিলীৰ মাতেৰে হিয়া বাজি উঠা প্ৰকাণ্ড গছ আৰু ডাঙৰ ডাঙৰ শিলেৰে সৈতে বশিষ্ঠাশ্ৰমখন।

(৮) বগী খাছিয়ানীবিলাকেৰে জক্‌মক্ কৰে ফুলি থকা ছিলং পৰ্বতটো।

(৯) শিৱসাগৰত সোণৰ কলচীৰে শিৱদৌলটো, ত্ৰিশূলেৰে বিষ্ণু দৌলটো আৰু দেৱীদৌলটো, নিৰ্মল চপ্‌চপীয়া পানীৰ ওপৰত বনৰীয়া ৰাজহাঁহ চৰি ফুৰা বৰপুখুৰীটো।

(১০) তাঁতৰ পৰা ওলোৱা ন খনীয়া-কাপোৰ, চেলেং-কাপোৰ আৰু গামোচাৰে সৈতে, হেচাপিঠা, সুতুলিপিঠা, ঘিলাপিঠা, লাওপিঠা, ফেনিপিঠা, তিলব লাৰু, দৈগাখীৰ, গুড়, সান্দহ আৰু চিৰাৰে সৈতে আৰু 'দেউতাৰ পদূলিত গোন্ধাইছে মধুৰী, কেতেকী মলেমলায়' এই নামেৰে শেহ নিশা গোৱা হুঁচৰিৰে সৈতে ৰঙালী চ'তৰ বিহুটো। চুঙাদিয়াপিঠা, সিজোৱা মোৰাআলু, চিনাআলু আৰু কাঠআলু আৰু মেজিৰে সৈতে ম'হ-যুঁজ, হাঁহকণী-যুঁজ আৰু

পাঁচিৰে সৈতে ভোগালী মাঘ বিহুটো। আকাশবাঁতিৰে
সৈতে কঙালী কাতি বিহুটো।

(১১) পাভ মাছত টেঙা দিয়া লফা-শাকৰ আঞ্জা
কাঁৱেমাছ দি বন্ধা বাবৰি শাকৰ আঞ্জা। জালুকীয়াকৈ আৰু
ঔটেঙা দি খপ্থপীয়াকৈ বন্ধা কচুখোৰৰ আঞ্জা, চোকোৰা
গুচুৰা কেঁচা মগুমাহত ঔটেঙা দি বন্ধা আঞ্জা, খাবনি আৰু
চেকুৰা পচলা দি বন্ধা মাটিমাহৰ আঞ্জা, নেমুটেঙা দি
ঢেকীয়াশাক ভজা আৰু মাগুৰমাছ ভজা, চিতল মাছৰ
কলঠী; বৌমাছৰ মূৰ আৰু পেটী; পকা খৰিচা, শুকান
খৰিচা; বগৰীৰ গুৰি; আমৰ গুৰি; খাবলি কাছদি, পাতত
দিয়া পোনা মাছ আৰু খৰিকাত দিয়া পুঠিমাছ।

(১২) নৈৰপাৰৰ হাবিত ম'হৰ পিঠিত উঠি বিঙিয়াই
গোৱা ম'হগুৱালৰ গীতবোৰ আৰু সিপাৰৰ পৰা সেইদৰে
আন এটা ম'হগুৱালে দিয়া বিগি বিগি কাণত পৰা তাৰ
উত্তৰবোৰ। তিব্বতমানুহে জাউৰিয়ে জাউৰিয়ে গোৱা
বিয়াৰ নাম। বিয়াহ গোৱা, ওজাগোৱা।

(১৩) ভাৱনাৰ ছালি নাচ, জুমুৰ নাচ, বৰধেমালি,
সৰুধেমালি।

(১৪) বজাৰৰ মাছ মাৰোঁতা আৰু বেচোঁতাবিলাকৰ
ঘৈণীয়েকহঁতৰ দ্বন্দ্ববোৰ।

(১৫) গোটেই অসমত প্ৰচলিত ইটোৰ সিটোৰ
ভিতৰত দ্বন্দ্ব-খৰিয়ালবোৰ আৰু ঘাইকৈ চকুপোৰা
স্বভাৱটো।

(১৬) চিলিমত খোৱা আৰু ঘৃটি খোৱা ভাং। মলি
আৰু দুটিকিবকৈ খোৱা কানি। গিলাছ আৰু বাটিত ঢালি
খোৱা লাওপানী আৰু ফটিকা।

ওপৰত লিখা কথাবোৰৰ সাব্যস্ত প্ৰমাণ স্বৰূপে মই
শ্ৰীকৃপাবৰ বৰবৰুৱাই মোৰ এই শেহ উইল আৰু ইচ্ছাপত্ৰ
আজি ১৮৩১ শকৰ ৩০ চ'তত এই মোৰ চহী কৰিলোঁ।

সাক্ষী :ঃ

শ্ৰীতিনকড়ি গুহ

শ্ৰীহৰিদাস পাক্‌ড়াশি।

শ্ৰীকৃপাবৰ বৰুৱা

টোকা : মূল পুথিত থকা আৰু ইয়াৰ আগৰ 'কদমকলিত'
অন্তৰ্ভুক্ত কৰা কবিতাকেইটা বাদ দিয়া হৈছে— সম্পাদক।